

ді кінцевого результату; особистий інтерес студентів до навчання; навчання практикою та зворотній зв'язок щодо прогресу у навчанні. Організації інноваційного навчання повинні сприяти навчальні плани і програми, які враховували б динамічні зміни в науці, техніці, технології, організації праці та управлінні.

*Ю. Є. Кулик, асист.,
кафедра міжнародного менеджменту*

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У МІЖНАРОДНОМУ БІЗНЕСІ

У наш час у зв'язку з глобальною кризою методології управління суспільством та необхідністю цільового спрямування подальшого державотворчого соціально-економічного розвитку України постало питання про рушійні сили та причини суспільних змін, про взаємозв'язок різних галузей наукової думки, їх вплив на розвиток суспільних систем та необхідність використання ресурсів освітньої галузі для формування соціуму.

У зв'язку з цим підготовка творчих особистостей, через магістратуру, орієнтованих на інноваційну управлінську діяльність у міжнародному бізнесі потребує вирішення трьох комплексних і взаємопов'язаних завдань.

По-перше, це визначення кафедрою необхідних знань і навичок, якими має володіти фахівець з міжнародного менеджменту з огляду на об'єктивну дійсність міжнародного багатокультурного бізнесу. По-друге, викладачі повинні володіти фундаментальними знаннями різних наукових парадигм, оскільки складність педагогічного процесу така, що вирішення його проблем, організація й управління ним можливі на основі різноманітних підходів, у тому числі й суперечливих, що пояснюється суперечливістю й парадоксальністю педагогічного процесу. При цьому знання різноманітних наукових парадигм викладачем, необхідно розглядати як методологічні знання, за допомогою яких можна коректно класифікувати різноманітні підходи, методи, теорії у педагогіці, психології особистості, міжнародному менеджменті. По-третє, це необхідність організації навчального проце-

су, спрямованого на поглиблення самоосвіти через здійснення постійної, протягом всього процесу навчання, науково-дослідницької роботи.

Аналіз проведених занять по програмах MBA свідчить про те, що якість отримання очікуваного результату при підготовці менеджерів базується на цілеспрямованому виборі програм навчання, тренінгів, попередній оцінці мотивів у навчанні та потенціалі розвитку керівників. У сучасних умовах на перший план виступають такі якості менеджерів як розвиток здібностей керівників, зв'язаних з розробкою стратегічних планів, формування навиків розробки стратегічних рішень, вміння адаптуватися до швидких змін зовнішніх впливів, при цьому перевага надається умінню працювати в реальних ситуаціях, тобто навчання в діяльності.

Аналіз українських освітніх стандартів (професійних характеристик, навчальних планів) показує, що дидактичне і методичне забезпечення навчально-виховного процесу в основному орієнтується на озброєння майбутніх спеціалістів знаннями, уміннями, навичками. У той же час науковці [1] відмічають, що особистість майбутнього спеціаліста, розвиток її професійно-морального й інтелектуального потенціалу, формування установки на творчу діяльність часто-густо випадає з поля зору навчально-виховної роботи закладів освіти.

З огляду на це в організації підготовки магістрів до управлінської діяльності у міжнародному бізнесі необхідно впроваджувати комплексний системний підхід, який передбачає постійне вдосконалення всіх напрямків студентської наукової творчості. Особливу увагу слід приділити тому, щоб реалізувалась певна послідовність від наукової ідеї через лабораторні дослідження, проектування і моделювання ситуацій до практичного впровадження бізнесової або управлінської ідеї в життя. Такий підхід формує у студентів навички організації і планування комплексних робіт, а також вміння керівництва групою товаришів у майбутньому, прогнозування своєї майбутньої управлінської діяльності, власної кар'єри.

Виконання дипломної роботи, як кінцевої стадії системи підготовки в магістратурі, має своєю метою подальший розвиток творчої і пізнавальної здібностей студента, і як заключний етап навчання студента у вищому навчальному закладі спрямовано на закріплення і розширення теоретичних знань і поглиблене вивчення обраної теми. На старших курсах багато студентів уже працюють за спеціальністю, і, вибираючи тему для дипломної

роботи, бажано, щоб вона за тематикою була подібною. Тому включення власного практичного досвіду у дипломну роботу, а також таких питань як аналіз реальних управлінських ситуацій тільки збільшує наукову і практичну цінність роботи. Такий підхід на нашу думку, має сформувати у майбутніх менеджерів інноваційні, ініціативні, креативні та лідерські якості.

Література

1. *Kolb D. Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development.* — Financial Times Prentice Hall. — 1983. — 288 p.

В. М. Лавриненко, канд. екон. наук, доц.,
кафедра історії економічних учень
та економічної історії

СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД В ДОСЛІДЖЕННІ ТА ПОЯСНЕННІ ІСТОРІЇ ЕКОНОМІКИ

Історія економіки та економічної думки як інтегрована навчальна дисципліна відкриває нові можливості економічного знання не тільки для формування раціональної поведінки людини в господарській сфері суспільства, але й розширення уявлень про дослідницький та пояснювальний потенціал історико-економічної науки. Саме синергетика як нова міждисциплінарна галузь наукових досліджень «інтегративна парадигма різних дисциплін», на основі притаманній їй універсальності, охоплює всі сфери пізнання природного і соціального буття і формує нові способи осмислення та інтерпретації емпіричних фактів, методів і теорій.

Синергетика (від грецького *sinergeia* — сприяння, співробітництво) виникає на початку 70-х років XX ст. Вперше цей термін використав німецький фізик Г. Хакен. Принципи синергетики починають застосовуватися не тільки при дослідженні складних еволюціонуючих природних систем, але і для наукового осмислення розвитку соціально-культурних систем і процесів,